

Księga Kapłańska

Rozdział 7

1. A takie jest prawo dotyczące ofiary pokutnej: Jest ona świętością nad świętościami. 2. Ofiarę pokutną zarzynać się będzie na tym samym miejscu, gdzie zarzyna się ofiarę całopalną, a jej krwią pokropi się ołtarz dookoła. 3. Na ofiarę złoży się wszystek tłuszcz z niej, ogon i tłuszcz pokrywający wnętrzności, 4. Obie nerki i tłuszcz, który jest na nich, przy poledwicach, i otrzewną na wątrobie; przy nerkach oddzieli się ją. 5. Kapłan spali je na ołtarzu jako ofiarę ogniową dla Pana. Jest to ofiara pokutna. 6. Każdy mężczyzna spośród kapłanów może ją spożywać. Spożywana będzie w miejscu świętym. Jest to świętość nad świętościami. 7. Zarówno do ofiary za grzech, jak i do ofiary pokutnej odnosi się jednakowe prawo. Należy ona do kapłana, który przez nią dokonuje oczyszczenia. 8. Do kapłana, który składa za kogoś ofiarę całopalną, należeć będzie skóra tej ofiary, którą złożył. Należeć będzie do tego kapłana. 9. Każda ofiara z pokarmów, którą się piecze w piecu, i wszystko, co się przyrządza w rondlu albo na patelni, należeć będzie do kapłana, który ją składa; należeć będzie do niego. 10. Ale każda ofiara z pokarmów, zacyniona oliwą lub sucha, należeć będzie do wszystkich synów Aarona, po równej części. 11. A takie jest prawo dotyczące rzeżnej ofiary pojednania, którą składać się będzie Panu: 12. Jeżeli składa ją jako ofiarę dziękczynną, to przy tej rzeżnej ofierze dziękczynnej złoży placki praśne zacynione oliwą i opłatki praśne pomazane oliwą; z mąki przedniej zacynione oliwą placki. 13. Wraz z plackami złoży przy dziękczynnej ofierze pojednania jako swoją ofiarę chleb kwaszony. 14. Z całej tej ofiary złoży jedno jako dar ofiarny dla Pana, a należeć to będzie do kapłana, który pokropił krwią ofiary pojednania; należeć to będzie do niego. 15. Mięso z dziękczynnej ofiary pojednania będzie się spożywać w dniu jej ofiarowania; nic z tego nie odłoży się do rana. 16. A jeżeli jego ofiara jest ślubem lub darem dobrowolnym, będzie się ją spożywało w dniu ofiarowania oraz nazajutrz to, co z niej pozostanie; także nazajutrz będzie się to spożywało. 17. Ale to co pozostanie z mięsa tej rzeżnej ofiary do dnia trzeciego, będzie spalone w ogniu. 18. A jeżeli z mięsa ofiary pojednania zje się coś trzeciego dnia, to ten, który ją składał, nie znajdzie upodobania. Nie będzie mu ona zaliczona. Jest to rzecz nieczysta, a ten, kto z niej będzie jadł, ściągnie na siebie winę. 19. Mięsa, które dotknęło czegoś nieczystego, nie wolno spożywać, będzie spalone w ogniu. Co zaś do mięsa, to każdy, kto jest czysty, może jeść mięso. 20. Kto spożywa mięso z ofiary pojednania, która należy do Pana, a jest nieczysty, wytracony będzie spośród swego ludu. 21. A kto dotknie się czegokolwiek nieczystego: nieczystości pochodzącej od człowieka lub nieczystego zwierzęcia, lub w ogóle jakiejś nieczystej obrzydliwości, a zje coś z mięsa ofiary pojednania, która należy do Pana, będzie wytracony spośród swego ludu. 22. I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy: 23. Powiedz synom izraelskim tak: Nie będziecie jedli żadnego tłuszczu z wołu, ani z owcy, ani z kozy, 24. Tłuszcz zwierzęcia padłego i tłuszcz zwierzęcia rozszarpanego może być użyty do czegokolwiek, ale spożywać go nie będziecie, 25. Gdyż każdy, kto spożywa tłuszcz z bydła, które składa się jako ofiarę

ogniową Panu, za to, że go spożywa, będzie wytracony spośród swego ludu. **26.** Żadnej krwi ani z ptactwa, ani z bydła, spożywać nie będziecie we wszystkich siedzibach waszych. **27.** Każdy, kto będzie spożywał jakąkolwiek krew, będzie wytracony spośród swego ludu. **28.** I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy: **29.** Powiedz synom izraelskim tak: Kto chce złożyć Panu swoją ofiarę pojednania, niech przyprowadzi swój dar ze swojej ofiary pojednania do Pana. **30.** Niech własnymi rękami przyniesie ofiary ogniowe dla Pana: tłuszcz wraz z mostkiem. Niech przyniesie mostek do wykonania nim obrzędu potrząsania przed Panem. **31.** Kapłan spali tłuszcz na ołtarzu, a mostek należeć będzie do Aarona i jego synów. **32.** Łopatkę prawą dacie kapłanowi jako dar ofiarny z waszych ofiar pojednania. **33.** Prawa łopatka należeć będzie jako jego częśćka do tego spośród synów Aarona, który składa krew ofiar pojednania. **34.** Gdyż mostek jako część do potrząsania i łopatkę jako dar ofiarny wziąłem od synów izraelskich z ich ofiar pojednania i dałem je kapłanowi Aaronowi i jego synom jako wieczystą należność od synów izraelskich. **35.** To jest częśćka należna Aaronowi i częśćka należna jego synom z ogniowych ofiar dla Pana od dnia, kiedy ich poświęcił do służby kapłańskiej dla Pana, **36.** Gdy Pan rozkazał, żeby im to synowie izraelscy dawali, poczynawszy od dnia ich namaszczenia. Jest to wieczysta ustawa dla ich pokoleń. **37.** Takie jest prawo dotyczące ofiary całopalnej, ofiary z pokarmów, ofiary za grzech, ofiary pokutnej, ofiary wyświęcenia i ofiary pojednania, **38.** Które Pan nadał Mojżeszowi na górze Synaj w dniu, kiedy nakazał synom izraelskim składać Panu swoje ofiary na pustyni synajskiej.

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01